

Der er dog i loven hjemmel til at yde løbende a conto-refusion til kasser, der ikke råder over tilstrækkelige reserver til at afholde udgifterne for hele regnskabsåret.

Da ingen arbejdsløshedskasser er i besiddelse af sådanne tilstrækkelige reserver, har det været nødvendigt i en lang årrække at udbetale beløb til dækning af de løbende udgifter. Beløbene er ydet som forskud, dvs. før kasserne har udbetalt dagpenge m.v. (dagpenge, feriedagpenge og efterløn) til medlemmerne, og altså ikke som refusion af udgifter, kasserne har afholdt.

Det bemærkes, at man ved arbejdsløshedskassernes midler eller reserver til brug for dagpengeudbetaling alene tænker på kontante beløb, indestående på bankkonti eller let omsættelige værdipapirer.

Den 1. oktober 1983 blev den i dag gældende ordning indført. Ordningen er tilrettelagt således, at beløbene udbetales fra Nationalbanken via arbejdsløshedskassernes bankforbindelse og PBC til de enkelte medlemmers konti. Arbejdsdirektøren har fastsat nærmere regler herfor, der blandt andet fastslår, at forskuddene højst må stå 1 dag på forskudskonti, og at beløbene tidligst må hæves i Nationalbanken 2 dage før beløbene er til disposition for medlemmerne. Der er i dag samtidig fastsat et minimumsrentekrav for forrentningen af forskudsbeløbene til interbankrenten - 1 pct.

I redegørelsen anføres det, at en forskudsordning ikke eller næppe kan tilrettelægges bedre set i forhold til forudsætningen i arbejdsløshedsloven og statens økonomiske interesser.

Ordningen er dog ikke i overensstemmelse med § 79 i arbejdsløshedsloven.

På baggrund af, at hele ordningen med statens udbetalinger til arbejdsløshedskasserne som nedenfor anført vil blive taget op til samlet overvejelse, foreslås det, at den gældende bestemmelse i stk. 1 opretholdes, selv om den som anført ikke for tiden anvendes i praksis, men at bestemmelsen i stk. 2 ændres således, at der skabes overensstemmelse mellem den måde, udbetalingerne foregår på, og lovtæksten i arbejdsløshedsloven.

Det betyder, at der skabes lovhjemmel til, at betaling fra staten til arbejdsløshedskasserne kan ske enten ved forskudsudbetaling eller ved a conto-refusion. I sidstnævnte tilfælde refunderer staten de udgifter, som arbejdsløshedskasserne allerede har afholdt til dagpenge m.v., og eventuelle rentebeløb fra refusionsdatoen tilfaldt derfor arbejdsløshedskasserne.«

Det bemærkes, at lovforslaget oprindeligt var en del af et lovforslag, som efter vedtagelsen af en række ændringsforslag ved 2. behandling blev delt i to selvstændige lovforslag, hvoraf nærværende gik direkte til 3. behandling, medens det andet lovforslag blev henvist til fornyet behandling i arbejdsmarkedsudvalget, jfr. omtalen under nærmest foranstående sag.